

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0009/2001

22 januari 2001

BETÄNKANDE

om meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet inför det fjärde mötet mellan utrikesministrarna i EU och Medelhavsområdet –
”Stärkande av Barcelonaprocessen”
(KOM(2000) 497 -C5-0630/2000 - 2000/2294(COS))

Utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik

Föredragande: Sami Nair

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL RESOLUTION.....	6
MOTIVERING	9
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, UTRIKESHANDEL, FORSKNING OCH ENERGI.....	24
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR, UNGDOMSFRÅGOR, UTBILDNING, MEDIER OCH IDROTT	30

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 8 september 2000 förelade kommissionen parlamentet sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet inför det fjärde mötet mellan utrikesministrarna i EU och Medelhavsområdet – ”Stärkande av Barcelonaprocessen” (KOM(2000) 497 - 2000/2294(COS)).

Vid utskottssammanträdet den 29 oktober 2000 tillkännagav talmannen att detta meddelande hänvisats till utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik som utsetts till ansvarigt utskott och till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi, utskottet för sysselsättning och socialfrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor, utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott, samt utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor som utsetts till rådgivande utskott (C5-0630/2000).

Vid utskottssammanträdet den 7 november 2000 utsåg utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik Sami Naïr till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 4 december 2000 och 16 januari 2001 behandlade utskottet förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 32 röster för, 2 röster mot och 1 nedlagd röst.

Följande var närvarande vid omröstningen: Elmar Brok (ordförande), Baroness Nicholson of Winterbourne (första vice ordförande), Catherine Lalumière (tredje vice ordförande), Sami Naïr (föredragande), Alexandros Baltas, Bastiaan Belder, Gunilla Carlsson, John Walls Cushman, Rosa M. Díez González, Pere Esteve, Bertel Haarder, Magdalene Hoff, Jan Joost Lagendijk, Pedro Marset Campos, Hugues Martin, Emilio Menéndez del Valle, Philippe Morillon, Cristiana Muscardini, Pasqualina Napoletano, Raimon Obiols i Germà, Jacques F. Poos, Luís Queiró, Jannis Sakellariou, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jürgen Schröder, Elisabeth Schroedter, Ioannis Souladakis, Francesco Enrico Speroni, Ursula Stenzel, Hannes Swoboda, Johan Van Hecke, Geoffrey Van Orden, Jan Marinus Wiersma, Matti Wuori, Christos Zacharakis, Danielle Auroi (suppleant för Daniel Marc Cohn-Bendit), Marie-Arlette Carlotti (suppleant för Klaus Hänsch), Vitaliano Gemelli (suppleant för Silvio Berlusconi), Willi Görlach (suppleant för Mário Soares) och Maj Britt Theorin (suppleant för Freddy Thielemans).

Yttrandena från utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi och utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott bifogas detta betänkande. Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, utskottet för sysselsättning och socialfrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor beslutade den 23 november, 25 oktober 2000, 9 januari och 16 januari 2001 att inte avge några yttranden.

Betänkandet ingavs den 22 januari 2000.

Fristen för att inge ändringsförslag till detta betänkande kommer att anges i förslaget till föredragningslista för den sammanträdesperiod vid vilken det skall behandlas.

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

Europaparlamentets resolution om meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet inför det fjärde mötet mellan utrikesministrarna i EU och Medelhavsområdet - "Stärkande av Barcelonaprocessen" (KOM(2000) 497 – C5-0630/2000 - (2000/2294(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen (KOM(2000) 497 – C5-0630/2000) ¹,
- med beaktande av artiklarna 13-18, 21, 23, 27 och 28 i EU-fördraget,
- med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av Europeiska rådets gemensamma strategi för Medelhavsregionen, som fastslogs under Europeiska rådets möte i Feira den 19 juni 2000 ²,
- med beaktande av slutförklaringen från det första mötet inom ramen för det parlamentariska forumet för Europa och Medelhavsområdet, som hölls i Bryssel den 27-28 oktober 1998,
- med beaktande av sin resolution av den 11 oktober 1995 om Europeiska unionens Medelhavspolitik inför Barcelonakonferensen ³,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 1995 om Europa-Medelhavskonferensen i Barcelona ⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 1997 om rådets ordförandeskaps och kommissionens gemensamma rapport om Medelhavspolitiken – uppföljning av Barcelonakonferensen ⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 14 maj 1998 om Europa-Medelhavsavtalen ⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 1999 om meddelandet från kommissionen om Europeiska unionens roll i fredsprocessen och dess framtida bistånd till Mellanöstern ⁷, samt sin rekommendation till rådet om Europeiska unionens medelhavspolitik ⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 30 mars 2000 om Medelhavspolitiken ⁹,

¹ EGT C 183, 22.7.2000, s. 5.

² EGT L 183, 22.7.2000, s. 5.

³ EGT C 287, 30.10.1995, s. 121.

⁴ EGT C 17, 22.1.1996, s. 178.

⁵ EGT C 115, 14.4.1997, s. 159.

⁶ Se protokollet från den 14 maj 1998, PE 269.044.

⁷ EGT C 175, 21.6.1999, s. 282.

⁸ EGT C 175, 21.6.1999, s. 286.

⁹ EGT C 378, 29.9.2000, s. 71.

- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2000 om EU:s Medelhavspolitik inför det fjärde mötet mellan utrikesministrarna i EU och Medelhavsområdet i Marseille ¹ ,
- med beaktande av sina talrika resolutioner om konflikten i Mellanöstern, i synnerhet resolutionen av den 5 oktober 2000 ² ,
- med beaktande av Barcelonaförklaringen och arbetsprogrammet av den 28 november 1995 som antogs vid Barcelonakonferensen,
- med beaktande av slutsatserna från Maltakonferensen den 15-16 april 1997,
- med beaktande av slutsatserna från Palermokonferensen den 3-4 juni 1998,
- med beaktande av slutsatserna från Stuttgartkonferensen den 15-16 april 1999,
- med beaktande av slutsatserna från Marseillekonferensen den 16-17 november 2000,
- med beaktande av slutsatserna från de civila forumen i Malta, Neapel, Stuttgart och Marseille,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik om Europeiska unionens gemensamma strategi beträffande Medelhavsområdet enligt Europeiska rådets beslut i Feira den 19 juni 2000 (A5-0008/2001),
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik och yttrandena från utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi och utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott (A5-0009/2001), och av följande skäl:
 - A. Den nya omarbetade Barcelonaprocessen måste framför allt grunda sig på ömsesidigt förtroende, en demokratisk parlamentarisk dialog och solidaritet och rättvisa.
 - B. Vid konferensen i Marseille visade det sig att den process som inleddes i Barcelona försvagats av den osäkra situationen i Mellanöstern. Men trots detta bekräftade ändå de flesta deltagarna att Barcelonaprocessen är den rätta vägen att gå.
 - C. I EU:s politiska och ekonomiska agenda finns det ett oacceptabelt glapp mellan den absoluta prioritet som ges åt utvidgningen till länderna i Nord-, Central- och Östeuropa och den uppmärksamhet som ges åt Barcelonaprocessen, där det knappast har skett några framsteg under de senaste åren.
 - D. EU:s roll i fredsförhandlingarna i Mellanöstern måste ses över och EU måste ges en veritabel politisk roll.
 - E. En positiv utveckling i fredsprocessen i Mellanöstern är en förutsättning för att partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet skall kunna befästas, stärkas och

¹ Se protokollet från den 11 november 2000, PE 297.758.

² Se protokollet från den 5 oktober 2000, PE 297.000.

drivas vidare.

- F. Europaparlamentet har tidigare begärt att man skall inrätta ett interregionalt och gränsöverskridande samarbetsprogram avseende komplementaritet och ekonomisk och social integration, att man skall fatta beslut om verkningfulla åtgärder för att minska eller omvandla Europa-Medelhavsparternas utlandsskulder, och att man skall ge dessa länder tekniskt stöd med utgångspunkt i det stöd som ges till länderna i Central- och Östeuropa för att harmonisera Medelhavsländernas lagstiftningar och på så sätt främja investeringarna.
- G. Det är önskvärt att det växer fram en ambitiös, övergripande strategi i Medelhavsområdet och att samtliga parter visar en gemensam politisk vilja att genomföra de regionala samarbetsprogram som inletts och att inleda nya samarbetsprogram, och på så sätt främja exempelvis handeln mellan de sydliga länderna.
- H. Partnerskapet bör utvecklas genom en öppen parlamentarisk dialog, framför allt om sådana grundläggande frågor som jordbruk, fiske och rörlighet för personer.
- I. Tyvärr utgör undertecknandet av associeringsavtal innehållande en klausul om demokrati och individens rättigheter inget hinder för allt mer omfattande försämringar i vissa länder.
- J. Partnerskapsverksamheten saknar helt sådana dimensioner som en hållbar utveckling och miljön.
- K. Det är viktigt att det förs en parlamentarisk dialog mellan Europa och Medelhavsländerna som ett av de viktigaste elementen i den nya Barcelonaprocessen, och Europaparlamentet är villigt att göra allt det kan för att se till att det andra mötet inom ramen för det parlamentariska forumet för Europa och Medelhavsområdet kan hållas inom kort.
- L. De finansiella ramarna som fastslogs i Marseille för perioden 2000-2006 (5,35 miljarder) är otillräckliga.
- M. Partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet lider både av bristande politisk vilja från EU:s sida och av att EU inte har någon strategisk vision, liksom av ett svagt institutionellt system med alltför hög arbetsbelastning.
 - 1. Parlamentet uppmanar EU att driva en utrikespolitik för Medelhavsområdet, som motsvarar EU:s högt satta ambitioner, och påminner om att medlemsstaterna i Barcelonadeklarationen betonar Medelhavsområdets strategiska betydelse och de särskilda band som skapats av närhet och historia,
 - 2. upprepar sin övertygelse om att Barcelonaprocessen syftar till att skapa ett gemensamt område grundat på respekt för de mänskliga rättigheterna, den enskilda individens frihet och de demokratiska principerna,
 - 3. framhåller alltjämt de mål som fastställts i Barcelona – trots svårigheterna i fredsprocessen i Mellanöstern – och betonar vikten av att upprätthålla en

partnerskapsanda genom att utveckla handelsutbytet, förenkla rutinerna och fortsätta dialogen om bl.a. respekten för de mänskliga rättigheterna, människors säkerhet och förbättring av deras levnadsvillkor, den hållbara utvecklingen och det decentraliserade samarbetet,

4. bekräftar att en lösning på konflikten i Mellanöstern är en viktig förutsättning för att man skall kunna uppnå fred och stabilitet i Medelhavsområdet, det vill säga rätt till säkerhet för Israel och alla andra länder i området, i synnerhet erkännande av det palestinska folkets rättmätiga rätt att bo i en livskraftig stat, och även ett rättmätigt erkännande av det israeliska folkets rätt till säkerhet,
5. uppmanar rådet och kommissionen att på sikt överväga att inrätta en sammanslutning av länder i Europa och Medelhavsområdet som kan utveckla ett mer integrerat partnerskap, förvalta de medel som ställs till dess förfogande, fastställa övergripande riktlinjer, samt genomföra och följa upp olika utvecklingsprojekt,
6. rekommenderar att man, i samband med att Barcelonaprocessen ses över, inte gör någon rangordning bland prioriteringarna och att man tillmäter de sociala aspekterna (såsom hälsa, grundskole- och yrkesutbildning, kvinnors och barns rättigheter, bevarande av en hållbar miljö och infrastrukturprojekt), de kulturella frågorna samt invandrarfrågorna lika stor betydelse som de ekonomiska, handelsrelaterade och säkerhetsrelaterade frågorna,
7. understryker vikten av ett snabbt antagande av Europa-Medelhavsstadgan för fred och stabilitet,
8. upprepar sin uppmaning om att på sikt ersätta associeringsavtalen med ett enda multilateralt avtal,
9. hoppas att de pågående förhandlingarna om associeringsavtal slutförs snarast möjligt, och att alla parter samarbetar så att förhandlingarna kan avslutas utan dröjsmål,
10. rekommenderar att varje stat som undertecknar ett associeringsavtal med EU senast fem år efter undertecknandet ingår ett frihandelsavtal med alla andra signatärer av associeringsavtal,
11. betonar det mål som fastställdes vid mötet i Marseille om upprättandet av ett sektorsövergripande frihandelsområde som skall bidra till en bättre livskvalitet i alla associerade länder, och kräver att man skall genomföra studier om de sociala och miljörelaterade konsekvenserna för de båda sidorna av Medelhavet,
12. efterlyser en hållbarhetsstudie i syfte att utvärdera de sociala och miljömässiga konsekvenserna av de ekonomiska åtgärderna för frihandelsområdet för att bättre hantera regionens problem och hotbilder, till exempel folkhälsoproblemen, vattenhanteringen, föroreningarna, ökenspridningen, den snabba utvecklingen av turismen och det demografiska trycket,
13. anser att erfarenheterna från upprättandet av den inre marknaden bör tillvaratas för att skapa ett regelverk för frihandelsområdena i Europa-Medelhavsområdet; anser även att det senast 2002 bör fastställas en tidsplan för harmoniseringsåtgärderna inom vissa

- prioriterade områden (ursprungsregler, tullfrågor, standarder och immaterialrätt),
14. uppmärksammar kommissionen på det faktum att strukturanpassningsprogrammen enligt associeringsavtalen alltför ofta får negativa ekonomiska (framför allt för små- och medelstora företag) och sociala (ökad arbetslöshet) effekter och att det är viktigt att förebygga sådana effekter,
 15. uppmanar rådet och kommissionen att efter de beslut som fattades i Nice inleda förhandlingar om en revidering av kvoterna för jordbruksprodukters tillträde till marknaden och att i detta sammanhang inte sikta på ett frihandelsområde, utan en riktig gemensam marknad som omfattar samtliga varor,
 16. betonar vikten av ursprungskumulation för att särskilt främja införandet av harmoniserade ursprungsregler i frihandelsavtal så att det blir möjligt att i högre utsträckning använda diagonal kumulation och subregionalt samarbete mellan parterna; anser att diagonal kumulation bör införas mellan alla parter som upprättar frihandel sinsemellan och tillämpar samma ursprungsregler,
 17. hoppas att det så snart som möjligt upprättas en omfattande handel mellan de sydliga länderna, som möjliggör en mer omfattande samordning av ekonomierna i Medelhavsområdet och en ständig investeringstillväxt,
 18. hävdar att det är särskilt viktigt att vidta de åtgärder som krävs för att uppmana partnerländerna att samordna den ekonomiska politiken gentemot euron och harmonisera lagstiftningarna inom Medelhavsområdet,
 19. uppmanar kommissionen och rådet att överväga att inrätta en jordbrukspolitik för Europa-Medelhavsutveckling, med hänsyn till att jordbruket har betydande sociala, territoriella och miljömässiga dimensioner,
 20. begär att Barcelonaprocessen tillämpas för att skapa en sammanhållningspolitik för hela Europa-Medelhavsområdet, och därvid, i enlighet med vad som bekräftades på nytt under Europeiska rådets möte i Nice, ta särskild hänsyn till behovet av särskilda stödåtgärder för öregionerna och de regioner på fastlandet som hamnat på efterkälken på grund av deras strukturella nackdelar som utgör ett hinder för den ekonomiska och sociala utvecklingen,
 21. anser att man måste göra stora ansträngningar för att skapa en tillräckligt öppen och trovärdig dialog om problemen när det gäller exempelvis de mänskliga rättigheterna, förebyggandet av terrorism och invandringen; anser att man även bör stärka kontakterna på det sociala och kulturella området och stärka utvecklingen beträffande handeln genom att främja avregleringarna inom de ekonomiska systemen i partnerskapsländerna i Medelhavsområdet, och genomförandet av de strukturella reformer som behövs för att stärka konkurrenskraften på de allt öppnare marknaderna, och därvid arbeta i en anda av ömsesidighet och respekt för de sociala rättigheterna,
 22. uppmanar rådet och kommissionen att inleda en bred debatt där inte bara de offentliga myndigheterna i de femton medlemsstaterna deltar utan även olika representativa sammanslutningar och Europaparlamentet, för att fastställa vilka medel och rättsliga instrument som behövs för att harmonisera lagstiftningarna i samtliga medlemsstater när

det gäller att organisera migrationsströmmarna,

23. anser att denna debatt bör syfta till att införa en gemensam hantering av migrationsströmmarna (inklusive kampen mot den illegala invandringen och de maffiaorganisationer som drar nytta av den), utarbeta strategier för tillfällig invandring (utan någon rätt till familjeåterförening eller uppehållstillstånd), inrätta ett särskilt uppehållstillstånd för dem som deltar i partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet, utnyttja invandringen till fördel för utvecklingen i ursprungsländerna (stöd för migranternas projekt i deras ursprungsländer) och att se till att mottagarländerna verkligen tillämpar en integrationspolitik avseende de lagliga invandrarna,
24. önskar att kommissionen framhårdar i sina planer på ett regionalt program för rättsliga och inrikes frågor, och att särskild tonvikt läggs vid den illegala invandringen, människohandeln och upprättandet av strategier för gemensam utveckling inriktat på att förbättra förståelsen för sambandet mellan fenomenet med den ekonomiska och handelsmässiga globaliseringen och invandringen,
25. uppmanar Europa-Medelhavsforumet att inrätta en migrationskommitté,
26. föreslår kommissionen att inrätta ett övervakningscentrum för migration med uppgift att ständigt och i detalj bevaka alla frågor som rör migrationsströmmar i Medelhavsområdet, tillsammans med den behöriga kommittén i Europa-Medelhavsforumet,
27. uppmanar rådet och kommissionen att uttryckligen erkänna den roll storstäderna kring Medelhavet spelar, att uppmuntra förbindelserna mellan dessa städer och att med hjälp av decentraliserade program för problem som särskilt berör städer - försörjning, utflyttning från landsbygden, transport- och kommunikationsnät, hälsoskydds- och bostadspolitik, skydd av kulturskatter, kamp mot föroreningar - främja erfarenhetsutbytet mellan Medelhavsstäderna, oavsett om de ligger vid Medelhavets norra eller södra del,
28. uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i de olika åtgärderna och projekten för regionalt samarbete underlätta deltagandet för öregionerna i Medelhavet, både i EU- och partnerskapsländerna,
29. uppmanar rådet och kommissionen att se till att ett effektivt och hållbart decentraliserat samarbete återupptas på lång sikt, lägga fram förslag till hur dialogen mellan de olika civila samhällena skulle kunna främjas och lokala myndigheter och institutioner skulle kunna göras delaktiga, samt att inom rimlig tid lägga fram förslag på alternativa lösningar som är tydliga och transparenta, och som kan komplettera eller ersätta de Med-program som för närvarande ligger på is,
30. rekommenderar att man förbättrar Europeiska unionens strategi gentemot Medelhavsregionen genom att stärka gränsöverskridande projekt och det decentraliserade samarbetet, inriktat på en hållbar utveckling,
31. välkomnar förslaget om att utveckla program för regionalt samarbete med färre medlemsstater och Medelhavsländer, och kräver att kommissionen skall se till att denna

- process genomförs på ett sätt som medger öppenhet och insyn i syfte att garantera att de företag som så önskar skall ha möjlighet att delta,
32. betonar, vad gäller förslaget om ett subregionalt samarbete, vikten av att garantera och slå vakt om att Medelhavets västra och östra delar skall vara jämställda,
 33. begär att de regionala samarbetsplanerna skall samordnas med miljökraven och den hållbara utvecklingen; uppmanar partnerländerna att vidta de åtgärder som krävs när det gäller integrerad förvaltning av vattenresurser, avfallshantering, kritiska zoner (förorenade områden och hot mot den biologiska mångfalden), integrerad förvaltning av kustområden och kampen mot ökenspridningen genom användning av den know-how och erfarenhet som samlats i Europeiska unionen,
 34. uppmanar kommissionen att inom de regionala programmen ta hänsyn till den sociala sektorn och därvid lägga särskilt stor tonvikt vid att även fackföreningar bidrar på nationell nivå i de olika länderna men också på överstatlig nivå, och att skapa ett samband mellan utbildningspolitiken och sysselsättningsbehoven samt att inrätta sociala skyddsnet och moderna metoder för samarbete i sociala frågor,
 35. uppmanar rådet och kommissionen att stödja mikroprojekt-strategin och lägga fram förslag på bestämmelser om hur dessa mikroprojekt skall genomföras, eftersom det är viktigt att de genomförs av det civila samhället på lokal nivå, i synnerhet när det gäller demokratiseringen,
 36. anser det lämpligt att främja investeringar, vilka är nödvändiga för den ekonomiska utvecklingen, genom att dra nytta av erfarenheterna av Medaprogrammen och det ekonomiska stöd som beviljats inom ramen för Medaprogrammen samt att tillsammans med EU-ländernas handelskammare uppdatera anvisningarna till investerare,
 37. uppmanar rådet, kommissionen och de associerade Medelhavsländerna att prioritera stöd till privata investeringar, eftersom sådana investeringar är avgörande för att Barcelonaprocessen skall bli framgångsrik och en ömsesidig ekonomisk utveckling skall ske,
 38. understryker särskilt vikten av att föra de lokala lagstiftningarna närmare varandra när det gäller utländska direktinvesteringar och vikten av en korrekt och öppen tillämpning av bestämmelserna för de industriutvecklingsprogram som redan pågår,
 39. anser att det är viktigt att främja investeringar för skapande av sysselsättning och en socialt hållbar utveckling – vilka är en grundförutsättning för ekonomisk utveckling – genom att utnyttja erfarenheter och finansiellt stöd från Meda-programmet; Europeiska kommissionen måste kunna bevilja tekniskt stöd till potentiella investerare och information till dessa måste kunna uppdateras tillsammans med handelskamrarna i EU:s medlemsstater,
 40. uppmanar kommissionen och rådet att undersöka olika möjligheter att omvandla skulder, vilka innebär ett stort hinder för partnerländerna i Medelhavsområdet i deras utvecklingsansträngningar, för att på så sätt kunna finansiera alla former av projekt som förenar investeringar och sysselsättning, framför allt för ungdomar,

41. uppmanar kommissionen att inom ramen för samarbetet mellan EU och Medelhavsområdet utveckla lämpliga mekanismer för att främja affärsverksamheter genom rättsliga och administrativa bestämmelser som syftar till att skapa ett gynnsamt klimat för investeringar och privata initiativ genom förfaranden som medger insyn och förtroende,
42. anser det vara önskvärt att ge små och medelstora företag samt mycket små företag en särskild ställning när det gäller att stärka industripartnerskapet mellan EU och Medelhavsområdet; kräver att specifika program skall utvecklas för tekniskt och ekonomiskt stöd till små och medelstora företag samt mycket små företag i Medelhavsländerna i syfte att främja diversifieringen inom industrin i dessa länder,
43. uppmanar rådet och kommissionen att se till att de medel som beviljats genom Meda används på ett effektivt sätt och att varje finansieringsprojekt förses med en fastställd tidsplan,
44. begär att kommissionen inom ramen för Meda-programmet skall främja möjligheten att utveckla sådan infrastruktur som behövs för att utveckla samarbetet mellan EU och Medelhavsområdet,
45. uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till regionala samarbetsprogram för utbildning och omskolning samt att uppmuntra erfarenhets- och personalutbyte vid reformer och modernisering av utbildningssystemen, särskilt med anknytning till migrationen,
46. rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att fullfölja målen med den tekniska utvecklingen och den vetenskapliga forskningen i länderna söder om Medelhavet; anser härvid att synergier och utbytesavtal mellan universitet bör skapas och stöder inrättandet av expertcentrum i dessa länder genom att göra dem delaktiga i den europeiska forskningen och det pågående sjätte ramprogrammet för forskning,
47. understryker vikten av innovation som en utvecklingsfaktor i Medelhavsländerna; man måste uppmuntra till att bygga upp och utveckla innovationscentra och sektorsinriktade tekniska centra samt till att ansluta dessa till nätverket; den goda praxis som vissa länder har måste stödjas och samarbetet utökas med laboratorier, forskningscentra och Europeiska unionens teknologiska centra,
48. uppmanar rådet och kommissionen att ständigt påminna Medelhavsparterna om att det är nödvändigt att respektera individens rättigheter och att vid behov tillämpa de förfaranden som föreskrivs i associeringsavtalen för att de ska få avsedd verkan,
49. uppmanar de europeiska regeringarna att värna om de invandrades rättigheter som arbetar i Europeiska unionen (fri rörlighet inom EU, utbildning, vidareutbildning),
50. motsätter sig dödsstraffet och uppmanar de associerade länderna i Medelhavsområdet att införa ett moratorium för dödsstraff, och uppmanar även kommissionen att ta initiativ för att understödja kampanjer som syftar till att väcka opinion och få till stånd ett moratorium för dödsstraff,
51. begär att det sociala samhället (migranter, lokala myndigheter, företag, universitet och

sammanslutningar) skall spela en mycket aktivare roll för att se till att hela samhället blir mer delaktigt i de åtgärder och resultat som Barcelonaprocessen leder till,

52. är när det gäller detta övertygat om att man bör göra större ansträngningar för att utveckla och stödja verkligt oberoende frivilligorganisationer, och även göra det möjligt för frivilligorganisationer att etablera sig och verka fritt i alla 27 länder som deltar i Barcelonaprocessen,
53. uppmanar kommissionen att inom de prioriterade områdena särskilt beakta: a) en global förvaltning av kulturturismen för att garantera skydd av kultur- och miljöarvet, b) program för rörlighet bland utbildare och lärare samt utbildningsprogram för dessa grupper, c) samarbets- och utbildningsprogram mellan universiteten i Medelhavsländerna, d) undervisning i språk och i den gemensamma medelhavskulturen, e) undervisning i ny teknik och behovet av att förse utbildningscentrumen med nödvändig infrastruktur, f) gemensamma Euromed-initiativ för sportaktiviteter, g) utveckling av idrott för flickor och pojkar som en emancipationsfaktor,
54. uppmanar kommissionen att främja programmet Euro-Med Heritage med särskild betoning på upprättande av partnerskap och nät relaterade till gemensam arkeologi, studier och identifiering av kulturarvet från det förgångna, inbegripet spridning av litteratur av stora forntida författare, samt forskning och teknik för att skydda övergivna eller historiska ökenstäder,
55. uppmanar kommissionen att utarbeta program för utbildning och integrering av kvinnan i universitetslivet, arbetet och företagsvärlden,
56. föreslår ett utökat samarbete mellan universiteten i Medelhavsområdet, med särskilda ekonomiska medel avsatta för detta ändamål,
57. uppmanar kommissionen att se till att utbildningen görs till ett prioriterat mål om man önskar att befolkningen i Medelhavsländerna skall kunna känna sig fri och ta ansvar för sin framtid,
58. uppmanar kommissionen att se till att stöd inte är förenliga med organ, företag eller andra områden där kvinnor diskrimineras i utbildningsfrågor, på det sociala planet och i idrottssammanhang,
59. uppmanar kommissionen att återuppliva Med-Media-programmet och öppna det för samtliga Medelhavsländer,
60. uppmanar kommissionen att verka för decentraliserade samarbetsprogram och samarbetsinitiativ som främjar utbyte mellan samtliga aktörer engagerade i utvecklingen, i enlighet med den punkt i Barcelonaförklaringen som behandlar samarbete på det sociala, kulturella och mänskliga området, i syfte att liberalisera och införa dynamik i systemet och på detta sätt skapa fler centrum för kulturell utveckling,
61. anser att informationen och dialogen med medborgarna är viktiga inslag för att föra Barcelonaprocessen framåt; uppmanar kommissionen att infoga ett kapitel om Europa-Medelhavspartnerskapet i sitt meddelande om Europeiska unionens informations- och kommunikationsstrategi,

62. anmodar kommissionen att utan dröjsmål genomföra ett informations- och kommunikationsprogram för att öka unionsmedborgarnas medvetenhet om partnerskapsländerna,
63. efterlyser stöd till informationskampanjer som bl.a. riktar sig till näringslivet, t.ex. handelskamrarna, och berörda samhällsorgan för att övertyga potentiella investerare om möjligheterna till varaktiga investeringar i de produktiva sektorerna i Medelhavsländerna,
64. uppmanar kommissionen att främja informationssamhället, särskilt e-handeln, för att på så sätt modernisera ekonomin i regionerna söder om Medelhavet och skapa kvalificerade arbeten,
65. efterlyser erforderliga åtgärder för att utveckla informationssamhället och användningen av Internet och de nya elektroniska kommunikationssystemen; anmodar partnererna att investera i utbildning och skolundervisning,
66. uppmanar kommissionen att i framtiden göra en ansträngning för att anpassa ansökningsinfordringarna och programmen till läget i länder som är vana vid familjeföretag och där gruppmönstren i det civila samhället skiljer sig från de som förekommer på den europeiska kontinenten,
67. uppmanar kommissionen att, med hänsyn till de problem man stött på när det gällt att försöka garantera en god förvaltning av programmen, vidta nödvändiga specifika kontrollåtgärder för att garantera att de stödmottagande föreningarna och organisationerna är fast förankrade i samhällsstrukturen och uppfyller sina åtaganden,
68. uppmanar kommissionen att vid tillämpningen av stödprogrammen, i synnerhet Meda-programmet, stödja sig på universitet, museer och kulturcenter i de olika länderna, eftersom det är inom dessa organ som det civila samhället är verksamt; dessa organ är därför är starkt kopplade till själva samhället och produktionssystemet och det är sålunda möjligt att i nära samarbete med dem sprida teknik samt förvaltnings- och innovationsmodeller,
69. vill att Europa-Medelhavsforumet skall fungera som ett verkligt diskussionsforum för parlamentsledamöter från EU och Medelhavsländerna, så att Europa-Medelhavspartnerskapet skall kunna få en nystart och vidareutvecklas,
70. vill också att man inrättar en fast struktur som kan samla ledamöter av Europaparlamentet och parlamentsledamöter från de associerade länderna,
71. uppmanar rådet och kommissionen att inom ramen för den pågående reformen av tjänsten för yttre representation avsätta ytterligare mänskliga resurser för associeringsarbetet, att skapa en särskilt struktur vid kommissionen och att gå vidare med decentraliseringen av biståndsförvaltningen genom att överföra ansvar från kommissionens säte till delegationerna, och även decentraliseringen av associeringsarbetet, genom att överföra ansvar från kommissionen till mottagarländerna (i enlighet med vad kommissionen i allmänna ordalag åtar sig att göra i sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet om utvecklingen av tjänsten för yttre representation, KOM(2000) 456),

72. välkomnar Europeiska unionens handlingsplan för Marocko, påminner om att dess syfte är att tillsammans arbeta för utvecklingen och anser att de frågor som ännu inte lösts snabbt måste få en konkret lösning; uppmanar alltså rådet och kommissionen att se till att programmet uppfyller detta syfte,
73. uppmanar rådet att utöva de påtryckningar som krävs för att få till stånd politiska förändringar; uppmanar rådet och kommissionen att se till att EU tar på sig en större politisk roll i Medelhavsområdet,
74. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament, samt till regeringarna och parlamenten i de länder som är Medelhavsparter och som undertecknat Barcelonaförklaringen.

MOTIVERING

Inledning

1. Kommissionens meddelande "Stärkande av Barcelonaprocessen" har ett dubbelt syfte: att ge en utvärdering av Barcelonaprocessen och rekommendationer inför ministerkonferensen i Marseille (november 2000).
2. Detta betänkande är Europaparlamentets svar på meddelandet från kommissionen. Meddelandet var ursprungligen ämnat att förbereda unionens ståndpunkt vid det fjärde mötet med utrikesministrarna i Europa och Medelhavsområdet, men på grund av att meddelandet blev försenat föredrog parlamentet att granska det samtidigt med resultaten från Marseillekonferensen. Dessutom antogs en gemensam strategi för Medelhavsområdet av Europeiska rådet i Feira den 19 juni 2000 och behandlades i ett annat betänkande från utrikesutskottet.

Synpunkter på kommissionens text

3. I meddelandet fastslår kommissionen på nytt de *tre viktigaste principerna för EU:s Medelhavspolitik*, nämligen
 - skapandet av ett område med fred och stabilitet som bygger på respekt för de mänskliga rättigheterna och demokratiska principer,
 - skapandet av ett område med gemensamt välstånd genom ett gradvis upprättande av frihandel syftande till skapandet av ett frihandelsområde mellan Europa och Medelhavsområdet senast 2010,
 - ökad ömsesidig förståelse mellan folken i regionen och utveckling av ett aktivt civilt samhälle.
4. De *framsteg* som gjorts till dags dato och som tas upp av kommissionen (som talar om Barcelonaprocessen som det enda forumet för kontakter mellan araber och israeler, skapandet av nya regionala nät, gällande associeringsavtal, EU-anslag på mer än 9 000 miljoner euro i bidrag och lån), verkar de i realiteten mycket mindre påtagliga än kommissionen tycks anse.

I stället föredrar vi att koncentrera oss på *de svårigheter* som förekommit, vilket är det enda sättet att dra slutsatser för framtiden.

För det första är vi ense med kommissionen om att *problemen med fredsprocessen i Mellanöstern* kraftigt har försämrat möjligheterna för Barcelonaprocessen, men man måste inse att detta i många fall beror på agerandet och de ohederliga förhandlingsmetoderna hos en del medlemmar som är parter i båda processerna.

För det andra tycks det oss även uppenbart att *förhandlings- och ratificeringsprocessen*

när det gäller associeringsavtalen har varit långsammare än man hade hoppats, vilket huvudsakligen beror på det förhållandet att de associeringsavtal som undertecknats mellan EU och Medelhavsländerna i realiteten är bilaterala avtal mellan var och en av medlemsstaterna i EU och varje enskilt Medelhavsland. Följden har blivit bristande likställighet och ett så långdraget förfarande att det nästan är förödmjukande för länderna i syd: ett avtal som undertecknats av ett Medelhavsland kan inte börja tillämpas förrän efter ungefär tre år under vilka det går runt i de europeiska huvudstäderna för att ratificeras ... Så är t.ex. det avtal som undertecknades med Jordanien i november 1997 ännu inte i kraft eftersom fyra länder ännu inte har ratificerat det. Här borde man ersätta associeringsavtalen med ett enda multilateralt avtal, vilket för övrigt upprepade gånger har föreslagits av Europaparlamentet.

Å andra sidan är det också tydligt att det hittills inte förekommit någon tillräckligt uppriktig och allvarlig dialog om sådana problem som *mänskliga rättigheter, förebyggande av terrorism och migration*, vilket även kommissionen erkänner.

Likaså finner vi det uppenbart att takten i den ekonomiska övergången inte har varit tillräcklig i flera Medelhavsländer, att handeln mellan de sydliga länderna fortsätter att vara alltför obetydlig och att unionens investeringar i området fortsatt är mycket begränsade.

Till sist förefaller oss tillämpningen av *Meda-programmet* ytterst otillfredsställande och detta inte enbart på grund av de komplicerade förfarandena, som kommissionen tycks anse. Kommissionen tenderar att vara mycket kritisk mot sina Medelhavspartner. Visserligen är det sant att vissa partnerländer har haft svårighet att omsätta det utlovade stödet i praktiken på grund av otillräcklig administrativ eller logistisk infrastruktur, men faktum kvarstår att kommissionen måste ta på sig det största ansvaret. Underutnyttjandet av medlen från Meda beror bara delvis på brister hos partnerländerna. Det är framför allt en följd av kommissionens oförmåga att förvalta fonderna (personalbrist, omständliga administrativa rutiner) och att ta hjälp av aktörer som är i stånd att se till att de används där de behövs (kommuner, ekonomiska aktörer, föreningar, utbildningsorgan).

5. Av de tre målen för Barcelonaprocessen är det bara införandet av ett *frihandelsområde* mellan EU-länderna och länderna i Medelhavsområdet till år 2010 som har fått en verklig "skjuts" när det gäller genomförandet. Övriga frågor har på sin höjd dryftats vid möten. Frihandelsområdet är emellertid inte så mycket ett originalprojekt som en oundviklig nödvändighet till följd av den globala dynamiken i en liberalisering som inleddes i Europa genom den gemensamma marknaden, med hjälp av GATT och WTO. Det är dock uppenbart att enbart liberalisering, när den sker i ett sammanhang där djup ojämlikhet råder, varken kan säkerställa ekonomisk utveckling eller integrering av totalt ostrukturerade samhällen, ännu mindre skapandet av "en region med delat välstånd". Dessutom handlar det hela om ett frihandelsområde på Europas villkor: för ögonblicket berörs endast industriprodukter, där Europa är mycket mera konkurrenskraftigt än Medelhavsländerna. Frihandelsområdet är bara ett delsvar på den utmaning som Medelhavsområdet innebär, i stället är det ett svar på Europas konjunkturbetingade intressen. En enda siffra kan visa detta: EU:s globala budgettransfereringar till

Medelhavsländerna uppgår till 1 miljard euro per år, medan Medelhavsländernas handelsunderskott gentemot EU uppgår till 34 miljarder euro per år. Uttryckt på annat sätt utgör Europeiska unionens budgeterade medel till Medelhavsländerna mindre än en trettiondedel av den fördel Europa drar av frihandelsområdet ¹.

6. På det strategiska planet är det nödvändigt att unionen överger den försiktiga politik som den hittills fört i regionen, och att den ser till att ha politisk tyngd bakom sitt handlande eftersom konfliktområdena är många och riskerar att äventyra hela Barcelonaprocessen.
7. Vidare är det uppenbart att *informationen till allmänheten* om Barcelonaprocessen tyvärr är otillräcklig generellt sett. Hittills är det tydligt att allmänheten saknar allt intresse och engagemang i Barcelonaprocessen. Man kan i stort säga att de personer som i praktiken nås av Meda-programmen i huvudsak är de som redan tidigare haft kontakter med EU eller som har starka band till regeringarna. När det gäller Meda-programmens nytta för resten av det civila samhället återstår det mesta att göra. De decentraliserade samarbetsprogrammen (Med-Urbs, Med-Campus, Med-Media), som anses möjliggöra för det civila samhällets aktörer på båda sidor av Medelhavet att mötas för att tillsammans utarbeta projekt, har inte fungerat sedan 1995 på grund av en dålig intern förvaltning. Det tycks som om kommissionen idag är beslutet att låta dem dö ut, med motiveringen att förvaltningen av mikroprojekt är ytterst besvärlig eftersom den kräver ansevärliga resurser, såväl på det mänskliga som det ekonomiska planet. Det finns för övrigt de som fruktar att denna tvekan är uttryck för en önskan att dessa projekt skall gå genom regeringarna och att det civila samhället skall ställas utanför. De ersättningsprogram som åberopas av kommissionen, t.ex. Med-Héritage, har givetvis inte samma funktion som de decentraliserade samarbetsprogrammen.

Slutsatser

8. Den globala visionen om ett partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet som inleddes i Barcelona i november 1995 har idag ersatts av en förhandling utan verkligt strategiskt perspektiv. Allt försiggår som om Europa bara intresserade sig för Medelhavsområdet av säkerhetsskäl (konflikten i Mellanöstern, migrationsströmmar) och enbart ser sin ekonomiska inblandning som ett sätt att öppna marknaderna i länderna i syd. Kommissionen föreslår att tillgången till Meda-programmen skall kopplas närmare till undertecknandet av associeringsavtalen. Detta innebär att marknaderna skall öppnas för att stödet till ekonomisk och social omvandling sedan skall beviljas. Meda-programmens ursprungliga mål var emellertid att hjälpa samhällena i syd att genom reformer som skulle hjälpa dem att bli konkurrenskraftiga i det blivande frihandelsområdet. Det är alltså resultatet av Meda-programmet för hjälp till ekonomisk övergång och social utveckling som borde vara ett villkor för undertecknandet av associeringsavtalen och inte tvärtom. För att inte tala om att varken jordbruksprodukter eller organiserad rörlighet för personer nämns i dessa avtal.

¹ Jean-Claude PASTY, *Bilan et perspectives du processus de Barcelone : les relations entre l'Union européenne et les pays tiers méditerranéens*, Ekonomiska och sociala rådet, oktober 2000.

Gå utöver frihandelsområdet

9. För Europa ställs följande fråga när det gäller frihandelsområdet: gäller det enbart att öka Europas omedelbara komparativa fördelar genom att undertrycka all konkurrens i länderna i syd, eller handlar det om att lägga grunden till en associerad gemensam marknad som kan inordnas i den europeiska ekonomin? I det första fallet kommer EU att få känna på de sociala effekter som härrör från ett strikt merkantilt tänkesätt. I det andra fallet måste EU ta hänsyn till de inbyggda parametrarna i utvecklingen i länderna i syd.

Det är denna andra väg man måste slå in på. Man måste försvara tanken på en ny inriktning av projektet med ett frihandelsområde mot en verklig ”gemensam marknad” där alla sektorer ingår, däribland den sektor där länderna i syd är konkurrenskraftiga: jordbruket. En sådan marknad kräver en betydligt mer omfattande stödjande politik (anpassning av produktionen till tekniska och hygieniska standarder, modernisering och omställning av vissa sektorer etc.).

10. Den första rekommendationen är att *prioriteringarna* inom Barcelonaprocessen skall ändras så att sociala, kulturella och invandringsrelaterade aspekter skall tillmätas lika stor vikt som frågor om ekonomi, handel och säkerhet. Men EU måste engagera sig mycket mer i frågor om social utveckling, hälsa, utbildning, kvinnors och barns rättigheter, miljöskydd och infrastrukturprojekt. Tre stora sektorer är här av avgörande betydelse: transporter, energi och vattenkraft, eftersom de kan spela en viktig roll för att minska arbetslösheten och gynna den ekonomiska integreringen mellan de sydliga länderna.

Placera migrationen mitt i utvecklingen

11. Det kommer inte att finnas något verkligt partnerskap mellan aktörerna på båda sidor om Medelhavet så länge rörligheten för personer inte har reglerats. Att inte svara på kraven om rörlighet är i själva verket att främja olaglig invandring. Därför måste man placera migrationsfrågorna i samarbetets centrum och utarbeta en migrationspolitik som är direkt utformad för att motsvara behovet av en gemensam utveckling. Denna migrationspolitik bör bygga på följande:

- Ett ömsesidigt åtagande nord-syd för *en gemensam hantering av migrationsströmmarna*, vilket även innebär en gemensam kamp mot olaglig invandring.
- Införandet av *en politik för tidsbegränsad migration* mellan båda sidor av Medelhavet. Där kan f.ö. Tyskland tjäna som förebild eftersom det är ett av de få europeiska länder som har en gammal tradition att organisera arbetskraftens rörlighet: arbetstagare reser in med ett tidsbegränsat anställningsavtal (högst två år) och måste resa tillbaka när deras avtal löper ut. De kan få ett nytt avtal om de har tillbringat minst två år i sitt hemland. Andra typer av anställningsavtal tillåter kortare men mera frekventa vistelser. På så sätt kan den migrerande arbetskraften dra nytta av sin rörlighet för att förbättra sina kvalifikationer och sitt liv i hemlandet. Dessa tidsbegränsade anställningsavtal kan aldrig ge rätt till

familjeåterförening eller till permanent uppehållstillstånd.

- *Införandet av ett speciellt visum för partnerskapets aktörer*: detta visum kan inte beviljas enskilda, utan är tänkt för samarbetsorganisationer – icke-statliga organisationer, kommuner, sammanslutningar – som gör åtaganden gentemot de europeiska myndigheterna.
- *Användning av invandringen för att gynna utvecklingen i ursprungslandet* genom stöd till projekt för migrerande arbetstagare i deras hemländer, utbildningsprogram för studenter inom ramen för olika åtgärder som skall förbättra deras möjlighet att få anställning i hemlandet, praktikplatser för ungdomar i europeiska företag på grundval av tidsbegränsade anställningsavtal, inrättandet av ett finansiellt instrument för att på ett bättre sätt återföra den invandrade arbetskraften till de produktiva sektorerna i deras hemländer.
- Till sist en klart uttalad *integrationspolitik* i mottagarländerna för att skydda de lagliga invandrarnas rättigheter.

12. För att uppnå detta bör man inrätta ett *interparlamentariskt organ för övervakning av migration* som skulle ha till uppgift att, tillsammans med den behöriga kommittén i Europa-Medelhavsforumet, kontinuerligt och noga övervaka alla frågor som har att göra med migrationsströmmarna i Medelhavsregionen.

Använda det decentraliserade samarbetet för att främja den gemensamma utvecklingen

13. Den gemensamma utvecklingspolitiken, som är ett nytt grepp, stöder sig på det civila samhället och omfattar varaktigt etablerad *invandring*, en del av den framtida migrationen, arbetskraften, studenterna som behövs i hemlandet för att möta utvecklingens utmaningar, men också andra aktörer i det civila samhället, t.ex. *företag, utbildningsinrättningar, föreningar, icke-statliga organisationer, kommuner*.
14. I detta sammanhang bör *kommunerna* även ha en privilegierad roll i samarbetet mellan Europa och Medelhavsområdet, av minst tre skäl:
- de kan bli centra för en verkligt lokal utveckling,
 - de är också oundgängliga för en förstärkning av rättsstaten,
 - de spelar en viktig roll för att påverka den allmänna opinionen genom att upprätta kontakter mellan företag, politiker, ungdomar etc.

Arbeta för en förstärkt associering av de stater i Medelhavsområdet som så önskar

15. Partnerskapet mellan Europa och Medelhavsländerna skadas både av bristen på politisk vilja hos EU och svagheten i ett centraliserat institutionellt system som dignar under sin arbetsbörda. För att avhjälpa detta måste partnerskapets institutioner organiseras om från grunden och mycket konkreta reformer måste genomföras.
16. Förbindelserna mellan Europa och Medelhavsländerna kan omstruktureras med hjälp av

en fastare associering mellan de länder kring Medelhavet som så önskar. Genom att eventuellt använda « förstärkt samarbete » kunde de medlemsstater som ligger vid Medelhavet och som vill fördjupa sitt samarbete erbjuda de av sina partner i syd som så önskar en fastare associering i syfte att få ett mera solidariskt partnerskap med en tydligare strategisk och politisk dimension. Detta ligger för övrigt i linje med kommissionens förslag om att mera utnyttja de regionala samarbetsprogrammets plurilaterala natur genom att genomföra projekt som omfattar ett begränsat antal medlemsstater och Medelhavspartner. Den kommissionsledamot som ansvarar för yttre förbindelser, Chris Patten, har bland annat förklarat att "vissa regionala projekt bör vara öppna för ett varierande antal medlemsstater och partnerländer som är direkt berörda, i konstellationer som kan variera från ett land till ett annat ¹".

17. Uppgiften för denna förstärkta associering skulle vara av politisk natur och kunde gå ut på
- att fastställa den övergripande inriktningen (nationella och regionala vägledande program),
 - att förvalta de medel som är avsatta för Europa-Medelhavspartnerskapet (fördelning av bilateralt/regionalt stöd),
 - att övervaka projekt för att säkerställa samordningen mellan gemenskapsstöd och bilateralt stöd,
 - att påbörja en fortlöpande politisk och kulturell dialog för att förstärka säkerheten i denna region och förena alla länderna runt Medelhavet i ett säkerhetssystem för Europa-Medelhavet.

Reformera förvaltningen av Meda-programmet

18. Den första åtgärden för att avhjälpa den bristfälliga funktionen skulle vara att fastställa *bindande tidsfrister* för de olika förfarandena vid användningen av medel från Meda.
19. Man bör också *förstärka de personalresurser* som avdelas för partnerskapet och införa en egen organisation inom kommissionen för att undvika att låta externa tekniska konsultfirmor förvalta program och projekt som finansieras inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet.
20. Förstärkningen av direktoratet för Medelhavsområdet skulle kunna beledsagas av en *decentralisering av förvaltningen av stödet*. Den nuvarande centrala förvaltningen tillåter inte en snabb anpassning av projekten och medlen till den utveckling som sker på platsen. När det gäller denna fråga har kommissionen föreslagit att Relextjänsten skulle få ställning som samarbetsorgan. Gemenskapens delegationer i tredje land skulle då få rollen som förmedlingskanaler för Relextjänsten. Det verkar dock som om detta samarbetsorgan inte kan bli operativt förrän om två år. Det är synnerligen beklagligt att man skall behöva vänta så länge på införandet av en sådan åtgärd.

I sitt meddelande föreslår kommissionen att *programmets genomförande skall decentraliseras och anförtrors åt kommissionens delegationer i partnerländerna*. Man

¹ Le Monde 14.11.2000, Inlägg av Chris Patten "*Relancer le partenariat euro-méditerranéen*".

bör lägga ut så många som möjligt av de olika stegen i ett projekt på gemenskapens delegationer i partnerländerna : identifiering, urval, genomförande, utvärdering och övervakning. Detta skulle dessutom förhindra marginaliseringen av mikroprojekt och eftersom delegationerna finns på plats är de bättre lämpade att förvalta denna typ av projekt.

21. I detta sammanhang skulle *byrån för europeiskt samarbete* ha en teknisk uppgift och kunde åta sig:

- samordningen och övervakningen av gemenskapens delegationer i partnerländerna,
- information till aktörerna inom partnerskapet om olika möjliga finansieringskällor genom ett centralt dataregister.

Anslå betydande finansiella medel : ett oeftergivligt villkor för den europeiska politikens krav

22. Fredsprocessens sammanbrott i Mellanöstern försvårar all dynamisk ekonomisk, social och kulturell utveckling i regionen, (Jordanien, Libanon, de palestinska områdena). Dessutom riskerar problematiska politiska kontakter (Syrien, Algeriet) och den amerikanska interventionen att under en tid lamslå Europa-Medelhavsprojektet. Det är därför nödvändigt att Europeiska unionen ser till att föra en verklig politik i detta område: unionen bör använda sitt politiska inflytande vid sina ekonomiska ingripanden. Det finns i dag i länderna i syd ett verkligt *behov* av Europa, inte bara på det ekonomiska planet men också, och särskilt, på det politiska området.

11 januari 2001

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, UTRIKESHANDEL, FORSKNING OCH ENERGI

till utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik

över meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet inför det fjärde mötet mellan utrikesministrarna i EU och Medelhavsområdet – ”Stärkande av Barcelonaprocessen”
(KOM(2000) 497 – C5-0630/2000 – 2000/2294(COS))

Föredragande: Francesco Fiori

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 7 november 2000 utsåg utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi Francesco Fiori till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 11 december 2000 och 9 januari 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser med 3 nedlagda röster.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Carlos Westendorp y Cabeza (ordförande), Renato Brunetta och Peter Michael Mombaur (vice ordförande), Francesco Fiori (föredragande), Gordon J. Adam (suppleant för Elena Valenciano Martínez-Orozco), Konstantinos Alyssandrakis, Maria del Pilar Ayuso González (suppleant för Alejo Vidal-Quadras Roca), Guido Bodrato, Felipe Camisón Asensio (suppleant för Marjo Tuulevi Matikainen-Kallström), Massimo Carraro, Gérard Caudron, Luciano Emilio Caveri (suppleant för Astrid Thors), Giles Bryan Chichester, Nicholas Clegg, Willy C.E.H. De Clercq, Claude J. M.J. Desama, Harlem Désir, Concepció Ferrer, Francesco Fiori (suppleant för Umberto Scapagnini), Colette Flesch, Christos Folias, Glyn Ford, Jacqueline Foster (suppleant för Werner Langen), Neena Gill (suppleant för François Zimeray), Norbert Glante, Alfred Gomolka (suppleant för Angelika Niebler), Lisbeth Grönfeldt Bergman (suppleant för Christian Foldberg Rovsing), Michel Hansenne, Philippe A.R. Herzog, Hans Karlsson, Bernd Lange (suppleant för Rolf Linkohr), Peter Liese (suppleant för Konrad K. Schwaiger), Caroline Lucas, Eryl Margaret McNally, Nelly Maes, Erika Mann, Elizabeth Montfort, Reino Kalervo Paasilinna, Elly Plooij-van Gorsel, John Purvis, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Imelda Mary Read, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Ilka Schröder, Esko Olavi Seppänen, Claude

Turmes (suppleant för Nuala Ahern), Jaime Valdivielso de Cué, Dominique Vlasto, Anders Wijkman, Joachim Wuermeling (suppleant för W.G. van Velzen) och Myrsini Zorba.

KORTFATTAD MOTIVERING

De högt ställda målen i Barcelonaprocessen har stött på en rad problem – t.ex. bakslagen i fredsprocessen i Mellanöstern – som har bromsat verksamheten och satt gränser för utvecklingen av det regionala och globala samarbetet. Förhandlingarna och ratificeringen av associeringsavtalen har dragit ut på tiden. Partnerskapsandan har inte medfört en tillräckligt öppen och seriös dialog om andra frågor såsom invandringen, respekten för de mänskliga rättigheterna och förebyggandet av terrorismen. Tillämpningen av Meda-programmet har dessutom hindrats av stelbenta administrativa rutiner inom såväl gemenskapen som partnerländerna.

Det är dock viktigt att tillstå att förbindelserna med Medelhavsländerna har en stor strategisk betydelse. Under Marseilleanferensen kunde den osäkra freden i Mellanöstern och deltagarnas misströstan dock inte lägga hinder i vägen för ambitionen att driva fram Barcelonaprocessen. Man beslutade även att anordna ett ministersammanträde under det belgiska ordförandeskapet och en Europa-Medelhavskonferens under det spanska ordförandeskapet.

Särskilt när det gäller de frågor som sorterar under utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi anser föredraganden att det är ett viktigt mål att upprätta ett frihandelsområde som inte får negativa följder för det europeiska produktionssystemet. Det är angeläget att stödja en handel mellan de sydliga länderna, som förmår öppna upp gränserna mellan länderna i Medelhavsområdet och gynna deras ekonomiska integration. Den s.k. ursprungskumulativen – som godkänner att det i ett partnerland används material som har sitt ursprung i ett eller flera andra partnerländer, varvid slutprodukten skall anses ha sitt ursprung i det förstnämnda partnerlandet – bör stödjas inte minst med tanke på den ekonomiska utvecklingen och flödet av säkra investeringar. Kommissionen bör fullfölja sina insatser för att partnerländerna sinsemellan skall anta det harmoniserade protokollet om ursprungsregler. För att gynna Medelhavsmarknaden är det önskvärt att man drar fördel av erfarenheterna från upprättandet av den inre marknaden i Europa och intensifierar samarbetet i en rad olika sektorer.

Associeringsavtalen bör slutföras med de partnerländer som ännu inte har ratificerat dem. Man bör även understryka principen om att de länder som ingår ett associeringsavtal med EU senast fem år efter undertecknandet bör ingå frihandelsavtal med alla andra signatärer av associeringsavtal.

I ekonomiskt hänseende är det viktigt att partnerländerna samordnar sin politik gentemot euron, särskilt nu när det höga dollarvärdet påverkar marknaderna i Europa och Medelhavsområdet.

För att alla partner skall bli mer delaktiga är det viktigt att lansera informationskampanjer i Europa och Medelhavsländerna, och att ta hjälp av handelskamrarna och olika berörda samhällsorgan. Genom att göra detta kan två resultat uppnås: man ökar unionsmedborgarnas

medvetenhet om befolkningar i närområdena, och man tillhandahåller information till potentiella investerare om utvecklingsmöjligheterna. Detta kan vara ännu mer effektivt om man snarast möjligt genomför målen i Meda-programmet, inte minst de som berör regionala anslag till stöd för riskkapitalinvesteringar.

Förbättringen av de juridiska, administrativa och institutionella ramarna och utvecklingen av mekanismer för finansiellt stöd kommer att göra det möjligt att lösgöra och effektivt fördela sparkapital. Avskaffandet av restriktioner för utlandsinvesteringar kommer på detta sätt att ha en positiv effekt på investeringsflödena till länderna söder om Medelhavet.

För att modernisera samhället och utveckla näringslivet med kvalificerade arbeten är det även viktigt att redan i skolan främja informationssamhället, inte minst e-handeln, för att på så sätt lägga grunden till och utveckla framtidens samhälle.

Samarbetet i miljö- och industrifrågor får under inga omständigheter försummas. Tonvikten bör läggas vid att upprätta en politisk dialog, skapa nätverk och reformera de administrativa ramarna för att skärpa konkurrensen. Det är därför nödvändigt att lägga fram regionala program när det gäller integrerad förvaltning av vattenresurser, avfallshantering och problem i samband med ökenspridning genom att dra fördel av den erfarenhet som samlats i Europeiska unionen.

Forskningen och den tekniska utvecklingen är samhällets drivkraft som lägger grunden för framtida generationer. Det är därför viktigt att inlemma partnerländerna i den europeiska forskningen genom att underlätta deltagande i det sjätte ramprogrammet för forskning och stödja inrättandet av expertcentrum och utbytesprogram mellan universitet.

Den sociala dimensionen får dock inte förbises. Det är nödvändigt att samordna utbildningspolitiken och sysselsättningsbehoven, upprätta sociala skyddsnet, samarbeta för att bekämpa den illegala invandringen och människohandeln så att konsekvenserna av den samhällsekonomiska utvecklingen blir rättvisa och varaktiga.

Föredraganden vill även betona vikten av antagandet av Europa-Medelhavsstadgan för fred och stabilitet. Nu när det råder kris i Mellanöstern är det särskilt angeläget att Europaparlamentet på ett aktivt sätt deltar i Medelhavspolitik. Trots att Europa fokuserar sin uppmärksamhet på utvidgningen är det viktigt att man inte glömmer bort förbindelserna med Medelhavet, inte minst med tanke på de samhällspolitiska och ekonomiska konsekvenser som de är förknippade med.

SLUTSATSER

Utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi uppmanar utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik att som ansvarigt utskott infoga följande punkter i sitt resolutionsförslag:

1. framhåller alltjämt de mål som fastställts i Barcelona – trots svårigheterna i fredsprocessen i Mellanöstern – och betonar vikten av att upprätthålla en partnerskapsanda genom att utveckla handelsutbytet, förenkla rutinerna och fortsätta dialogen om bl.a. respekten för de mänskliga rättigheterna, människors säkerhet och

förbättring av deras levnadsvillkor, den hållbara utvecklingen och det decentraliserade samarbetet,

2. understryker vikten av ett snabbt antagande av Europa-Medelhavsstadgan för fred och stabilitet,
3. hoppas att de pågående förhandlingarna om associeringsavtal slutförs snarast möjligt, och att alla parter samarbetar så att förhandlingarna kan avslutas utan dröjsmål,
4. betonar det mål som fastställts vid mötet i Marseille om upprättandet av ett sektorsövergripande frihandelsområde som skall bidra till en bättre livskvalitet i alla associerade länder, och kräver att man skall genomföra studier om de sociala och miljörelaterade konsekvenserna för de båda sidorna av Medelhavet,
5. rekommenderar att varje stat som undertecknar ett associeringsavtal med EU senast fem år efter undertecknandet ingår ett frihandelsavtal med alla andra signatärer av associeringsavtal,
6. rekommenderar att man förbättrar Europeiska unionens strategi gentemot Medelhavsregionen genom att stärka gränsöverskridande projekt och det decentraliserade samarbetet, inriktat på en hållbar utveckling,
7. hoppas att det upprättas en omfattande handel mellan de sydliga länderna som möjliggör en mer omfattande samordning av ekonomierna i Medelhavsområdet och en ständig investeringstillväxt,
8. betonar vikten av ursprungskumulation för att särskilt främja införandet av harmoniserade ursprungsregler i frihandelsavtal så att det blir möjligt att i högre utsträckning använda diagonal kumulation och subregionalt samarbete mellan parterna; anser att diagonal kumulation bör införas mellan alla parter som upprättar frihandel sinsemellan och tillämpar samma ursprungsregler,
9. anser att erfarenheterna från upprättandet av den inre marknaden bör tillvaratas för att skapa regelverk för frihandelsområdena i Europa-Medelhavsområdet; anser även att det senast 2002 bör fastställas en tidsplan för harmoniseringsåtgärder, särskilt inom vissa prioriterade områden (ursprungsregler, tull- och skattefrågor, normer, nödvändiga standarder och skydd av immateriella rättigheter, kvalitet på industriprodukter), och att denna tidsplan måste fastställas i nära samarbete med behöriga myndigheter i de berörda länderna,
10. hävdar att det är särskilt viktigt att vidta de åtgärder som krävs för att uppmana partnerländerna att samordna den ekonomiska politiken gentemot euron och harmonisera lagstiftningarna inom Medelhavsområdet,
11. välkomnar förslaget om att utveckla program för regionalt samarbete med färre medlemsstater och Medelhavsländer, och kräver att kommissionen skall se till att denna process genomförs på ett sätt som medger öppenhet och insyn i syfte att garantera att de företag som så önskar skall ha möjlighet att delta,
12. betonar, vad gäller förslaget om ett subregionalt samarbete, vikten av att garantera och slå

vakt om att Medelhavets västra och östra delar skall vara jämställda,

13. anser det vara önskvärt att ge små och medelstora företag samt mycket små företag en särskild ställning när det gäller att stärka industripartnerskapet mellan EU och Medelhavsområdet; kräver att specifika program skall utvecklas för tekniskt och ekonomiskt stöd till små och medelstora företag samt mycket små företag i Medelhavsländerna i syfte att främja diversifieringen inom industrin i dessa länder,
14. anser att det är viktigt att främja investeringar för skapande av sysselsättning och en socialt hållbar utveckling – vilka är en grundförutsättning för ekonomisk utveckling – genom att utnyttja erfarenheter och finansiellt stöd från Meda-programmet; Europeiska kommissionen måste kunna bevilja tekniskt stöd till potentiella investerare och information till dessa måste kunna uppdateras tillsammans med handelskamrarna i EU:s medlemsstater,
15. uppmanar kommissionen att inom ramen för samarbetet mellan EU och Medelhavsområdet utveckla lämpliga mekanismer för att främja affärsverksamheter genom rättsliga och administrativa bestämmelser som syftar till att skapa ett gynnsamt klimat för investeringar och privata initiativ genom förfaranden som medger insyn och förtroende,
16. begär att kommissionen inom ramen för Meda-programmet skall främja möjligheten att utveckla sådan infrastruktur som behövs för att utveckla samarbetet mellan EU och Medelhavsområdet,
17. anmodar kommissionen att utan dröjsmål genomföra ett informations- och kommunikationsprogram för att öka unionsmedborgarnas medvetenhet om partnerskapsländerna,
18. efterlyser stöd till informationskampanjer som bl.a. riktar sig till näringslivet, t.ex. handelskamrarna, och berörda samhällsorgan för att övertyga potentiella investerare om möjligheterna till varaktiga investeringar i de produktiva sektorerna i Medelhavsländerna,
19. uppmanar kommissionen att främja informationssamhället, särskilt e-handeln, för att på så sätt modernisera ekonomin i regionerna söder om Medelhavet och skapa kvalificerade arbeten,
20. efterlyser erforderliga åtgärder för att utveckla informationssamhället och användningen av Internet och de nya elektroniska kommunikationssystemen; anmodar partnererna att investera i utbildning och skolundervisning,
21. uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till regionala samarbetsprogram för utbildning och omskolning samt att uppmuntra erfarenhets- och personalutbyte vid reformer och modernisering av utbildningssystemen, särskilt med anknytning till migrationen,
22. understryker vikten av innovation som en utvecklingsfaktor i Medelhavsländerna; man måste uppmuntra till att bygga upp och utveckla innovationscentra och sektorsinriktade tekniska centra samt till att ansluta dessa till nätverket; den goda praxis som vissa länder har måste stödjas och samarbetet utökas med laboratorier, forskningscentra och

Europeiska unionens teknologiska centra,

23. begär att de regionala samarbetsplanerna skall samordnas med miljökraven och den hållbara utvecklingen; uppmanar partnerländerna att vidta de åtgärder som krävs när det gäller integrerad förvaltning av vattenresurser, avfallshantering, kritiska zoner (förorenade områden och hot mot den biologiska mångfalden), integrerad förvaltning av kustområden och kampen mot ökenspridningen genom användning av den know-how och erfarenhet som samlats i Europeiska unionen,
24. rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att fullfölja målen med den tekniska utvecklingen och den vetenskapliga forskningen i länderna söder om Medelhavet; anser härvid att synergier och utbytesavtal mellan universitet bör skapas och stöder inrättandet av expertcentrum i dessa länder genom att göra dem delaktiga i den europeiska forskningen och det pågående sjätte ramprogrammet för forskning,
25. uppmanar kommissionen att inom de regionala programmen ta hänsyn till den sociala sektorn och därvid lägga särskilt stor tonvikt vid att även fackföreningar bidrar på nationell nivå i de olika länderna men också på överstatlig nivå, och att skapa ett samband mellan utbildningspolitiken och sysselsättningsbehoven samt att inrätta sociala skyddsnät och moderna metoder för samarbete i sociala frågor,
26. uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i de olika åtgärderna och projekten för regionalt samarbete underlätta deltagandet för öregionerna i Medelhavet, både i EU- och partnerskapsländerna,
27. uppmanar de europeiska regeringarna att värna om de invandrares rättigheter som arbetar i Europeiska unionen (fri rörlighet inom EU, utbildning, vidareutbildning),
28. önskar att kommissionen framhärdar i sina planer på ett regionalt program för rättsliga och inrikes frågor, och att särskild tonvikt läggs vid den illegala invandringen, människohandeln och upprättandet av strategier för gemensam utveckling inriktat på att förbättra förståelsen för sambandet mellan fenomenet med den ekonomiska och handelsmässiga globaliseringen och invandringen.

12 december 2000

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR, UNGDOMSFRÅGOR, UTBILDNING, MEDIER OCH IDROTT

till utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik

över meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet inför det fjärde mötet mellan utrikesministrarna i EU och Medelhavsområdet
"Stärkande av Barcelonaprocessen"
(KOM(2000) 497 – C5-0630/2000 – 2000/2294(COS))

Föredragande: Cristina Gutiérrez Cortines

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 4 december 2000 utsåg utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott Cristina Gutiérrez Cortines till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 8-9 och 15 januari 2001 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Vasco Graça Moura (ordförande för sammanträdet), Ulpu Iivari (vice ordförande), Pedro Aparicio Sánchez, Lucio Manisco, Jens Dyhr Okking, Barbara O'Toole, Luckas Vander Taelen, Sabine Zissener och Myrsini Zorba (suppleant för Phillip Whitehead).

KORTFATTAD MOTIVERING

Vid Barcelonakonferensen i november 1995 fastställdes ett antal mål för utvecklingen i Medelhavsländerna och en samarbetsram för stöd på alla områden i syfte att förbättra levnadsförhållandena, inkomsterna, produktiviteten och konkurrenskraften i länderna i detta historiska och strategiska område. Sedan dess har ett stort antal initiativ lagts fram med målet att genomföra detta projekt. Bland dessa kan följande nämnas: andra ministerkonferensen mellan EU och Medelhavsländerna (Malta, 15-16 april 1997), särskilda ministermötet mellan EU och Medelhavsländerna (Palermo, 3-4 juni 1998), tredje konferensen för utrikesministrarna från Europa och Medelhavsområdet (Stuttgart, 15-16 april 1999), fjärde konferensen för utrikesministrarna från Europa och Medelhavsområdet (Marseille 15-16 november 2000) samt medborgarforumen i Malta, Neapel, Stuttgart och

Marseille.

Speciellt intressanta för kulturutskottet har följande konferenser varit: första konferensen för kulturministrarna från Europa och Medelhavsområdet (Bologna, 22-23 april 1996), andra konferensen för kulturministrarna från Europa och Medelhavsområdet (Rhodos, 25-26 september 1998) och den arbetsgrupp kring Europa-Medelhavsfrågor och dialogen mellan kulturer och civilisationer som anordnades i Stockholm den 23-24 april 1998.

Samtidigt finns det även skäl att nämna följande handlingar:

- slutförklaringen från det första parlamentariska forumet mellan EU och Medelhavsländerna i Bryssel den 27-28 oktober 1998,
- resolutionen av den 11 oktober 1995 om Europeiska unionens Medelhavspolitik inför Barcelonakonferensen ¹,
- resolutionen av den 14 december 1995 om Europa-Medelhavskonferensen i Barcelona ²,
- resolutionen av den 13 mars 1997 om rådets ordförandeskaps och kommissionens gemensamma rapport om Medelhavspolitiken - uppföljning av Barcelonakonferensen ³,
- resolutionen av den 14 maj 1998 om Europa-Medelhavsavtalen ⁴,
- resolutionen av den 30 mars 2000 om Medelhavspolitiken ⁵.

Inledande kommentarer

1. Europeiska unionen bör engagera sig i den kulturella utvecklingen och i förbättringen av utbildningsnivån i länderna på båda sidorna om Medelhavet som en grundförutsättning för att underlätta dessa länders integrering i välfärdssamhället.
2. De svaga resultat som tillämpningen av de åtgärder som antogs i Barcelonaförklaringen (de bilaterala associeringsavtalen, Meda-programmet och det regionala samarbetet) hittills har gett på kulturområdet kan bottna i kommissionens oförmåga att anpassa sina metoder och programmodeller till samhällen med en annorlunda struktur och som inte följer samma logiska mönster som Europeiska unionen.
3. Man måste förstå kulturarvet som en investering till förmån för ekonomisk utveckling och förstärkning av en livskraftig kulturturism som respekterar miljön. Man bör därför främja spridning av kunskap om befintliga historiska resurser.
4. När man tillämpar stödprogrammen bör man beakta att kulturen, och mer konkret kulturarvet, utgör en viktig sysselsättningskälla.

¹ EGT C 287, 30.10.1995, s. 121.

² EGT C 17, 22.1.1996, s. 178.

³ EGT C 115, 14.4.1997, s. 159.

⁴ Protokoll från sammanträdet den 14 maj 1998, PE 269.044.

⁵ Protokoll från sammanträdet den 30 mars 2000, PE 289.426.

5. Om man eftersträvar en strukturförändring och har för avsikt att främja en utveckling mot ett samhälle präglat av frihet och välfärd finns det skäl att integrera företagen, forskningen och utbildningen i verksamheten.
6. Kulturen måste förstås i vid bemärkelse och det blir därför nödvändigt att arbeta för att litteratur från Medelhavsländerna ges ut och sprids samt att främja fördjupade kunskaper om de författare, tänkare och filosofer som levt och verkat i dessa områden.

SLUTSATSER

Utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott uppmanar utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag

1. uppmanar kommissionen att i framtiden göra en ansträngning för att anpassa ansökningsinfordringarna och programmen till läget i länder som är vana vid familjeföretag och där gruppmönstren i det civila samhället skiljer sig från de som förekommer på den europeiska kontinenten,
2. uppmanar kommissionen att, med hänsyn till de problem man stött på när det gällt att försöka garantera en god förvaltning av programmen, vidta nödvändiga specifika kontrollåtgärder för att garantera att de stödmottagande föreningarna och organisationerna är fast förankrade i samhällsstrukturen och uppfyller sina åtaganden,
3. uppmanar kommissionen att vid tillämpningen av stödprogrammen, i synnerhet Meda-programmet, stödja sig på universitet, museer och kulturcenter i de olika länderna, eftersom det är inom dessa organ som det civila samhället är verksamt; dessa organ är därför är starkt kopplade till själva samhället och produktionssystemet och det är sålunda möjligt att i nära samarbete med dem sprida teknik samt förvaltnings- och innovationsmodeller,
4. uppmanar kommissionen att inom de prioriterade områdena särskilt beakta: a) en global förvaltning av kulturturismen för att garantera skydd av kultur- och miljöarvet, b) program för rörlighet bland utbildare och lärare samt utbildningsprogram för dessa grupper, c) samarbets- och utbildningsprogram mellan universiteten i Medelhavsländerna, d) undervisning i språk och i den gemensamma medelhavskulturen, e) undervisning i ny teknik och behovet av att förse utbildningscentrumen med nödvändig infrastruktur, f) gemensamma Euromed-initiativ för sportaktiviteter, g) gemensamma Euromed-initiativ för sportaktiviteter,
5. uppmanar kommissionen att främja programmet Euro-Med Heritage med särskild betoning på upprättande av partnerskap och nät relaterade till gemensam arkeologi, studier och identifiering av kulturarvet från det förgångna, inbegripet spridning av litteratur av stora forntida författare, samt forskning och teknik för att skydda övergivna eller historiska ökenstäder,
6. uppmanar kommissionen att utarbeta program för utbildning och integrering av kvinnan i universitetslivet, arbetet och företagsvärlden,

7. uppmanar kommissionen att se till att utbildningen görs till ett prioriterat mål om man önskar att befolkningen i Medelhavsländerna skall kunna känna sig fria och ta ansvar för sin framtid,
8. uppmanar kommissionen att se till att stöd inte är förenliga med organ, företag eller andra områden där kvinnor diskrimineras i utbildningsfrågor, på det sociala planet och i idrottssammanhang,
9. uppmanar kommissionen att återuppliva Med-Media-programmet och öppna det för samtliga Medelhavsländer,
10. uppmanar kommissionen att verka för decentraliserade samarbetsprogram och samarbetsinitiativ som främjar utbyte mellan samtliga aktörer engagerade i utvecklingen, i enlighet med den punkt i Barcelonaförklaringen som behandlar samarbete på det sociala, kulturella och mänskliga området, i syfte att liberalisera och införa dynamik i systemet och på detta sätt skapa fler centrum för kulturell utveckling,
11. anser att informationen och dialogen med medborgarna är viktiga inslag för att föra Barcelonaprocessen framåt; uppmanar kommissionen att infoga ett kapitel om Europa-Medelhavspartnerskapet i sitt meddelande om Europeiska unionens informations- och kommunikationsstrategi.